

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Προς

- τον Πρωθυπουργό κ. Κ. Σημίτη,
- τον Υπουργό Παιδείας κ. Π. Ευθυμίου,
- τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Ν. Χριστοδουλάκη

*Κύριε Πρωθυπουργέ,
Κύριοι Υπουργοί,*

Με ανησυχία και απογοήτευση επισημαίνουμε τα πολλά και σοβαρά προβλήματα που απασχολούν τη δημόσια εκπαίδευση και τους λειτουργούς της. Είναι ανάγκη να ακούσετε τη φωνή των εργαζομένων στην εκπαίδευση, τη δική μας φωνή.

Απευθυνόμαστε σε σας, για να απαιτήσουμε να δοθούν απαντήσεις στα αιτήματά μας, αιτήματα που συνδέονται με τη στήριξη και αναβάθμιση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης, με τη γενναία ενίσχυση της χρηματοδότησής της από τον προϋπολογισμό και με την αναβάθμιση των εκπαιδευτικών.

Αναφέρεστε συχνά στον αναντικατάστατο ρόλο μας για την κατάκτηση μιας εκπαίδευσης υψηλής ποιότητας και στη συμβολή μας στην αναπτυξιακή πορεία του τόπου. Παραβλέπετε όμως ότι, για να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις αυτονόητα υψηλές απαιτήσεις της κοινωνίας, πρέπει να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας, να έχουμε αποδοχές που θα μας εξασφαλίζουν πρόσβαση στα αγαθά της μόρφωσης και του πολιτισμού. Επιβάλλεται, ακόμη, να εργαζόμαστε σε καθεστώς παιδαγωγικής ελευθερίας και εργασιακής ασφάλειας.

Θεωρείτε ότι με τις πρόσφατες μισθολογικές ρυθμίσεις δώσατε ικανοποιητική απάντηση στα αιτήματά μας. Το γεγονός όμως ότι ακόμη και με τις «γενναιόδωρες αυξήσεις» σας ο/η συνάδελφός μας με 33 συναπτά χρόνια υπηρεσίας καλείται να ζήσει την οικογένειά του/της με 1.400 ευρώ το μήνα δεν μπορείτε να το αποκρύψετε.

Προσπαθείτε να αντιστρέψετε την πραγματικότητα και χαρακτηρίζετε την απεργία μας «τηλεοπτική», που δήθεν την κατασκευάζουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Όμως, ακριβώς το δίκιο των αιτημάτων μας και η δυναμική των κινητοποιήσεών μας είναι που ανάγκασαν κάποια από τα μέσα ενημέρωσης να πάψουν να αγνοούν τα προβλήματα της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών.

Είχατε ίσως την εντύπωση ότι εύκολα θα εγκαταλείπαμε τον αγώνα μας. Τώρα, όμως, βλέπετε ότι το κύμα της αγανάκτησης και της οργής ξέσπασε σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Για μια ακόμη φορά δηλώνουμε απερίφραστα: Φτάνει πια! Απέναντι στα αδιέξοδα μιας τέτοιας πολιτικής, που έχει καταδικάσει την εκπαίδευση στο περιθώριο, αντιτάσσουμε την ακλόνητη αποφασιστικότητά μας, την κατασταλαγμένη εμπειρία της συλλογικής μας δράσης, τα πιο πολύτιμα διδάγματα των ενωτικών μας αγώνων. Με αγώνες κάνουμε σεβαστή τη συλλογική βούλησή μας.

*Κύριε Πρωθυπουργέ,
Κύριοι Υπουργοί,*

Στα 30 χρόνια από την Επέτειο της Εξέγερσης του Πολυτεχνείου, το μήνυμα που στέλνουμε σε σας και σε όλη την ελληνική κοινωνία δεν μπορεί να είναι άλλο παρά αυτό της συνέχισης του

